

Nr 948

Av fru Lewén-Eliasson och herr Lindahl, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 91, angående den framtida organisationen av upplysningsavdelningen vid statens institut för konsumentfrågor, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 91 föreslås en utbyggnad av samhällets konsumentupplysning. Man tänker sig en vidgning av upplysningsområdet att omfatta ett växande sortiment av varor och varugrupper under hänvisning till att utvecklingen av köpkraft och konsumtionsvanor medfört behov av en bredare och mer nyanserad varuupplysning. För att öka volymen av värdefullt grundmaterial för konsumentupplysningen förutsättes ett nära samarbete med olika hel- och halvstatliga forskningsinstitutioner, vilka arbetar inom konsumentområdet.

Vi anser det angeläget med en sådan vidgning av verksamheten och vill understödja åtgärder härför. Det är också nödvändigt att använda alla kanaler för att nå fram till olika konsumentgrupper, och i det avseendet finns i propositionen en mångfald uppslag, som enligt vår mening är värda att pröva. I det sammanhanget är det av stor betydelse att mera metodiskt än hittills varit fallet studera effekten av upplysningen. Endast om detta göres kontinuerligt kan man vara säker på att man tillämpar riktiga metoder. Detta gäller även den grundläggande konsumentfostran. Stor uppmärksamhet bör ägnas åt dess innehåll och inriktning. Här erbjödes en utomordentligt viktig uppgift för upplysningsavdelningen att lösa i samarbete med skolverkets pedagogiska expertis.

Med ett intensivare engagement från radio-TV än hittills samt med medverkan från folkbildnings- och andra organisationer torde man ha anledning att tro att upplysningen i ökad grad skall nå ut till de enskilda konsumenterna. I likhet med departementschefen tror vi emellertid, att man dessutom måste ägna uppmärksamhet åt den rent lokala anknytningen. Enligt vår mening blir det i det fortsatta utvecklingsarbetet nödvändigt att ordentligt studera inte bara uppläggnings- och verksamheten vid den typ av upplysningsställen, som kan komma att inrättas på sådana platser som Göteborg, Malmö och Umeå, utan i lika mån den verksamhet, som man tänker sig anknuten till hemkonsulenter och folkbibliotek. Utan att förringa bibliotekens möjligheter att medverka anser vi att man i fortsättningen helt obundet bör pröva den lokala anknytningen. Det är därvidlag värt att observera att hem-

konsulentverksamheten i andra sammanhang är föremål för överväganden. En utredning har ägt rum inom lantbruksstyrelsen, men något ställningsstagande har icke skett så vitt känt. Även 1960 års jordbruksutredning har sin uppmärksamhet riktad på denna fråga och torde komma att framlägga förslag om verksamheten i framtiden. Vid fullföljandet av detta utredningsarbete måste det enligt vårt förmenande ske ett hänsynstagande och en anpassning till övrig konsumentupplysning.

Det är enligt vår mening värt att pröva om inte en anknytning till eller ett utvecklat samspel även med fack- och yrkesskolorna skulle ge god effekt. Hemkonsulenternas stora sakkunskap på varuområden för hem och hushåll skulle då kunna kompletteras med sådan som olika lärargrupper besitter. Vid yrkesskolorna finns lärare med god ekonomisk eller teknisk utbildning, som kan nyttiggöras i detta sammanhang och därmed vidga upplysningsområdet.

Man bör även i det fortsatta utvecklingsarbetet utröna om det går att skapa upplysningsställen i närheten av »köpknutarna». Stockholm har genom sin hemkonsulentverksamhet slagit in på denna väg, men det är en metod, som bör kunna prövas även på orter av helt annan struktur. Här skulle människor kunna hämta information vid inköpstillfällena, men varför inte också få en orientering om marknaden när man efterfrågar olika tjänster eller vägledning när man önskar genomföra en reklamation. Det kan vara lika viktigt för konsumenten att få en överblick av marknaden i fråga om hushållsmaskiner som den motsvarande för bilar som att få en orientering om olika resebyråföretags vederhäftighet. Problematiken att från samhällets sida lösa konsumentens problem att få vederhäftig information är för olika typer av varor och tjänster i mycket ensartad och bör kunna lösas om man använder alla anknytningspunkter till befintlig sakkunskap.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte giva till känna vad i motionen anförts.

Stockholm den 17 april 1964

Anna-Lisa Lewén-Eliasson

Essen Lindahl
